

tillförne tillhört denna domstol, måtte öfverflyttas till den Hofrätt, inom hvars domvärjo målet lyder.
Stockholm den 28 Januari 1873.

C. I. Bengtsson.

N:o 89.

Af Herr J. W. Lundqvist: Om efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter soldaten Olof Hahn, till förmån för hans aflidna hustrus arfvingar.

Sedan förre soldaten Olof Hahn från Dalborin i Timmersdala socken af Wadsbo härad och hans hustru Katrina Andersdotter den 9 Mars 1839 upprättat ett inbördes testamente af innehåll, att den efterlevande skulle i sin lifstid fritt disponera qvarlätenskapen, hafva dessa makar aflidit, mannen utan att hafva efterlemnat några kända arfvingar, hvaremot hustruns sterbhusdelegare varit system enkan Annicka Andersdotter, samt broderbarnen Nils Andersson, Maja Cajsa Andersdotter, gift med Petter Olofsson i Lidköping, Anna Lisa Andersdotter, gift med Sven Walberg i Fullösa jemte systerdottern Maja Stina Jonsdotter och två hennes syskon, de sednare ej till namnen uppgifne.

Af skäl att makarne blifvit sammanvigde år 1839 och att, såsom förut uppgifvits, mannen icke efterlemnat några arfvingar, har, i anledning af derom väckt påstående, Södra Wadsbo häradsrätt i Binneberg uti utslag af den 30 December 1871 förklarar, att bemälde aflidne Olof Hahns $\frac{2}{3}$:delar af boets behållning skulle tillfalla kronan, såsom danaarf.

Då Hahns andel i boet, enligt sedermera verkställd utredning, endast belöper till 464 R:dr 64 öre R:mt, och Riksdagen förut i likartade mål icke hållit på dylika arf, utan anslagit dessa åt kommuner eller behöfvande, som derpå gjort anspråk, så får jag äran föreslå, att Riksdagen ville för sin del eftergifva kronans rätt till omförmälte danaarf efter aflidne soldaten Olof Hahn och anslå detsamma till hans jemväl aflidna

hustrus arfvingar, enkan Annicka Andersdotter i Holmestad, Nils Andersson i Tomten under Ågården Kjestad och Maja Stina Jonsdotter i Grönmassen Wedum, hvilka alla befinna sig i ytterst fattiga omständigheter.

De till frågan hörande handlingar skola aflemnas hos det Utskott, till hvilket denna motion remitteras.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1873.

J. W. Lundqvist,
från Skaraborgs län.

N:o 90.

*Af Herr L. Börjesson: Om ändring af 11 § i gällande rese-
reglemente.*

I nu gällande resereglemente förekommer, utom andra besynnerligheter, ett stadgande, som, i anseende till de missbruk, hvartill det samma ger anledning, torde påkalla snar rättelse. Jag menar § 11 af resereglementet den 10 November 1865 med det genom Kongl. Kungörelsen den 21 December 1866 dertill gjorde tillägg. Om än ordalagen ej äro bättre valda, än att de lemna tillfälle, att ej säga berättigande, för tjenstemän att beräkna flera dagtraktamenten för en och samma dag, skulle man till äfventyrs föreställa sig, att åtminstone höga embetsmän, som jemte dryga löner njuta särskild ersättning för resor i tjensteärenden, skulle finna sig af *något* förhindrade att tillgodoräkna sig flera traktamenten för en dag. Så är dock ej förhållandet. På sätt Kongl. Maj:ts särskilda beslut af den 28 Juni 1872 visa, har t. ex. generaldirektören i Telegrafstyrelsen beräknat sig, för en resa på 13 dagar 550 rdr 46 öre hvaribland 25 dagtraktamenten à 10 rdr, således i det allranärmaste två traktamenten för hvarje på resan använd dag, för en resa på 26 dagar